

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 15T/32/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120010604
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Johana Bertová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8120010604.24

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudkyňou JUDr. Johanou Bertovou, dňa 19.05.2025 v Prešove takto:

rozhodol:

obžalovaného A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v D., trv. bytom D. – E. F., G. XXX, okr. Prešov, podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prešov, sp. zn. 1Pv/7/20/7707-11 zo dňa 01.04.2020 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1,2 písm. a/, b/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. h/ a § 139 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 15.3.2014 asi o 15.00 hod. na chirurgickej ambulancii H. G. D. E. I. J. K. XX, pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti mal. L. M. nar. XX.XX.XXXX, ktorý v doprovode matky J. M. prišiel na uvedenú ambulanciu potom, ako absolvoval ošetrovanie na pohotovostnej detskej ambulancii polikliniky v Sabinove, nakoľko mal. Mal silné bolesti brucha, zvracal, s poruchami vedomia a jeho stav bol vážny, ako službukonajúci lekár nevyšetřil a nestabilizoval zdravotný stav mal. L. M. a jeho ťažkosti s bruchom, nerealizoval takmer žiadne vyšetrenia, pacienta nehospitalizoval na chirurgickom oddelení, aj keď prejavy vypovedali o možnej a náhlej príhode brušnej a neprijal ani iné opatrenia chirurga a tohto s dropovom matky (dieťa na rukách) odkázal na vyšetrenie do detskej kliniky FNsP v Prešove, kde jeho stav nijako nesledoval a kde po viacerých zdĺhavých vyšetreniach mu bol diagnostikovaný septický stav, náhla príhoda brušná, čo si vyžiadalo opätovné preloženie pacienta na chirurgické oddelenie a oneskorenú život zachraňujúcu operáciu dňa 16.03.2014 asi o 01.00 hod. s odstránením odumretého veľkého úseku tenkého čreva (viac ako 100 cm) ako dôležitého orgánu pre život s trvalými následkami pri jeho pretočení o 3600 a zaškrtení, čím porušil § 4 ods. 3 zák. č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti v znení neskorších zmien a doplnkov, podľa ktorého poskytovateľ zdravotnej starostlivosti je povinný túto poskytovať správne, t.j. má vykonať zdravotné úkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšeniu stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy a v súlade so štandardnými diagnostickými a terapeutickými postupmi.

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov doručil dňa 7.4.2020 na Okresný súd Prešov obžalobu na obžalovaného pod sp. zn. 1Pv 7/20/7707-11 na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na ust. § 138 písm. h) a § 139 ods. 1 pís. a) Tr. zákona.

Súd vo veci vykonal hlavné pojednávanie.

Na hlavnom pojednávaní dňa 19.11.2020 obžalovaný postupom podľa § 257 Tr. poriadku vyhlásil, že je nevinný.

Rozsudkom z 30.6.2022 Okresný súd Prešov oslobodil obžalovaného spod obžaloby.

Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 4To/36/2022 – 1247, zo dňa 22.11.2022 zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Uviedol, že v ďalšom konaní bude potrebné zaoberať sa aj procesnosťou jednotlivých dôkazov a to najmä znaleckých posudkov. Bude tiež potrebné vysporiadať aj s podaním FNsP J.A. Reimana Prešov zo dňa 15.10.2020.

Na hlavných pojednávaniach súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného A. B. C. na čl. 814, matky poškodeného J. M. na čl. 826, svedkov: A. L. N. na čl. 842, A. B. O. na čl. 846, A. P. P. na čl. 849, A. Q. H. na čl. 853, A. A. R. na čl. 858, A. S. A. na čl. 860, A. L. T. na čl. 862, A. L. F. na čl. 877, A. U. A. na čl. 879, A. A. S. na čl. 881, A. V. V. na čl. 882, A. D. J. na čl. 884, A. R. na čl. 905, A. A. R. na čl. 907, A. A. N. na čl. 908, znalcov D. A. A. G., D. na čl. 909 a 1121, A. L. M. na čl. 921, MUDr. Dušana Sukovského na čl. 934 a na čl. 1121, znaleckej organizácie LEGE ARTIS znalecká organizácia prostr. A. O. T. D. na čl. 1113, a týmito listinnými dôkazmi: správy FNsP L. W. O. D. zo dňa 8.7.2014, 11.12.2015, 7.12.2015, 25.2.2015 a 25.2.2015 na č. l. 141-145, správa V. H. E. N. na č. l. 146-147 zo dňa 23.2.2015, znalecký posudok a doplnok č. 5/2015 A. G. na č. l. 170 – 363, správa polikliniky Sabinov na č. l. 368 zo dňa 3.3.2016, znalecký posudok č. 1/2018 A. M. na č. l. 417 – 425, znalecký posudok A. A. na č. l. 379, správa FNsP L. W. O. D. zo dňa 26.7.2019 na č. l. 687, žiadosť o vypracovanie správy o povesti - odpoveď Mesta Prešov zo dňa 25.7.2019 na č. l. 688, výpis z ústrednej evidencie priestupkov MV SR na č. l. 691-692 zo dňa 18.7.2019 a 27.12.2019, odpis z RT zo dňa 18.7.2019 a 27.12.2019 na č. l. 693-694, odpoveď FNsP J. A. O. Prešov z 15.10.2020 a doručení prokurátorovi 22.10.2020, výsluchom znalca znaleckej organizácie A. P., znalecká organizácia A. T. R., - oznámenie Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou zo dňa 5.5.2025 na č. l. 1359, oboznámením listinných dôkazov: spis Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou PO 1229/2014 a z neho osobitne rozhodnutie Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou č. k. X. XXX/XXXXX/XXXX z 19.11.2014, oznámenie o výsledku prešetrenia podnetu Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou adresované AK L. W. H. a L. R. X. zo dňa 20.10.2014 č. k. PO 1229/2014, spis Okresného súdu Prešov 19C/238/2016 a z neho osobitne uznesenie 19C/238/2016 zo dňa 29.11.2022, č. l. 729 tamojšieho spisu.

Z výsluchu obžalovaného A. B. C. na čl. 814 vyplynulo, že: Obžalovaný poukázal na postup A. J., ktorý dieťaťu predtým podal na Ispp apaurin, ktorý zastiera prejavy náhlej príhody brušnej. Obžalovaný tiež poukázal na to, že v čase jeho vyšetrenia nejavilo žiadne prejavy náhlej príhody brušnej a v medicíne platí, že záchrana života je prvoradá pred diferenciálne diagnostickým procesom a preto nedal na ambulancii vykonať röntgen a ultrazvuk, keďže tento proces v nemocnici prebieha tak, že pacient dostane žiadanku a odchádza absolvovať tieto vyšetrenia. Röntgenologické pracovisko sa nachádza na 2. poschodí v monobloku, pričom ambulancia je v suteréne tejto budovy. Poukázal na to, že odoslať pacienta, ktorý nie je diagnostikovaný, prečo je v ohrození života by bol non lege artis postup. Poukázal na pavilónový systém nemocnice a tiež na to, že röntgen štandardne trvá 10 minút a ultrazvuk 30-45 minút. Obžalovaný poukázal na to, že nie je v jeho kompetencii aby telefonoval A. H. a riadil ďalším manažment pacienta.

Z výsluchu matky poškodeného J. M. na čl. 826 vyplynulo, že: Stalo sa to 15.3.2014, syna bolelo bruško. Deň predtým mu dala panadol sirup 0.25 ml pre deti, mal zvýšenú teplotu. Potom išiel pekne spať s ňou, bol v kľude. Ráno vstal, urobila mu raňajky, zjedol krupicu. Nezjedol ju všetku, tak z toho usúdila, že je chorý. Okolo 11.00 začal kričať, že bude zvracať tak utekal na toaletu, potom si naspäť ľahol, bola v kuchyni a pripravovala obed. Okolo obeda zvrieskol, že ho začalo strašne bolieť bruško. Išla sa hneď obliecť a jeho nechala v tom, ako bol oblečený, nedokázal sa ani zohnúť, preto ho obula sestra. Ju veľmi kopol do kolena, lebo asi ho tak veľmi bolelo bruško. Išiel sám po svojich do auta, ale dala mu vedierko, lebo ho stále napínalo. Išli na pohotovosť do Sabinova. Pred ambulanciou chvíľu počkali a po chvíli vošli tam a pán doktor ho začal vyšetrovať, ľahol si na chrbát, postláčal mu brucho, zmeral mu teplotu a išli na toaletu na moč. Následne vravel, že je taká viróza, ale že mu pichne do stehna Apaurin, keď mu pichol

pri stole sa zviezol syn na zem. Povedal, že to je v poriadku, že takto môže reagovať. Vypísal sprievodný lístok na pohotovosť, že ak by bolo v noci horšie, má ísť na chirurgiu. Predtým povedal, že má ísť kúpiť do obchodu coca colu a sódu bikarbónu a spraviť mu to doma, aby pil. Odišli z ambulancie, nevládal ísť po svojich tak ho zobrala na ruky a odniesla do auta. Uvažovala čo s ním doma spraví, že je sobota. Napriek auarínu plakal v aute, že ho veľmi bolí brucho. A odišla hneď do Prešova na chirurgiu a neišla domov. Celou cestou pršalo a otáčala sa k nemu, veľmi sa bála, pretože niekedy neodpovedal vôbec a niekedy kričal. Keďže vie, kde je pohotovosť, prišla na parkovisko, otvorila dvere a on sa zviezol na zem. Zobrala ho na ruky a prešli do čakárne do suterénu. Lahol si hneď na lavičku, boli tam 2-3 ľudia. On stále kričal, že ho to bolí, tak zaklopala, sestrička vyšla, boli tam tí ľudia, tak oni vošli do ambulancie aj kým vyšli, kým boli ošetrení. Sestrička vyšla, tak volala na syna, že sú na rade, ale on už nereagoval. Zobrala ho na ruky, dala ho na posteľ. Lekár hneď prišiel k nemu, pohmatal mu, stláčal brucho, vôbec nereagoval na tu bolesť. Dala lekárovi ten lístok z LSPP a povedala mu o tom auaríne. Povedal mi, že či ho bolí brucho, že áno, že veľmi vrieska, ale keď mu stláčal brucho syn nereagoval. Mal po brušku vyrážky, veľa vyrážok. Lekár povedal, že spí, že preto ho nevie vyšetriť. Tak povedala, že čo teraz má robiť, opýtal sa či vie, kde je detská pediatria. Opýtal sa, či má auto, alebo či má zavolať sanitku. Povedala, že má auto, tak zobrala syna na ruky a išla radšej skratkou, lebo nevie ako dlho by trvalo kým by zaparkovala a podobne. On už vôbec ani nekričal, len ho niesla, aj spadol, lebo pršalo. Keď prišli pred ambulanciu, niekto tam bol, trochu počkali vošli dnu, začali ho vyšetrovať. Lekárka povedala, že nevie čo s ním, tak zavolala skúsenejšiu lekárku A. H..

Z výsluchu svedka A. L. N. na čl. 842 vyplynulo, že: Pamätá si, že to bola sobota kedy dieťa bolo prijímané na oddelenie a volala na jej osobný telefón A. H., či by nemohla prísť na oddelenie, že sa potrebuje poradiť. Bolo pomerne často zvykom, že dobehla na oddelenie, keď bolo treba, nakoľko vykonávala aj funkciu detského kardiológa. Pokiaľ by dieťa priviezla RZS, je taký úzus v nemocnici, že by bolo privezené na detské oddelenie. Oni si deti vždy najprv zabezpečili a potom volali konzílium na iné oddelenie. Táto situácia bola vo väčšine prípadov. Systém FN v Prešove je systém pavilónov. Čiže detské oddelenie je iba separe budova, nemá žiadne spojenie s ostatnými budovami. Čo sa týka postupu A. C. je zrejmé, že si nebol istý s diagnózou, ak by si bol istý, že dieťaťu nič nie je, poslal by ho predsa domov on však potreboval vydiiferencovať jeho stav, to znamená že žiadal aby dieťa bolo ďalej pod dohľadom zdravotníkov, teda lekárov.

Z výsluchu svedka A. B. O. na čl. 846 vyplynulo, že: V roku 2014 pracovala ako primár a prednosta na oddelení anestéziológie a intenzívnej medicíny a kliniky anestéziológie a intenzívnej medicíny, ktoré sú spojené. Je krajský odborník pre odbor anestéziológie a intenzívnej medicíny. Ministerstvo zdravotníctva si pre jednotlivé odbory špecializácie zdravotníctva menuje jedného odborníka a pre vyšší územný celok je menovaný ešte jeden krajský odborník. Na ich oddelení aj všetky pracoviská ára musia mať vybavenia pre pediatrických pacientov, ale sú oddelenie, ktoré poskytujú zdravotnú starostlivosť pre dospelých. Deti sú u nich hospitalizované výnimočne, a to sú adolescenti 15 rokov a viac, ale aj títo sú väčšinou po stabilizácii stavu presúvaní buď na pediatrickú JIS, alebo pediatrické áro a to je v Košiciach. Rozdiel medzi detskou JIS a árom pre dospelých je v tom, že poskytujú umelú pľúcnu ventiláciu pre dospelých a podporu životných funkcií, ktoré zlyhali tiež pre dospelých. Detská JIS poskytuje len pediatrickým pacientom, ktorým hrozí zlyhanie životných funkcií ako je dýchanie, obeh, vedomie. V prípade, že dieťa potrebuje umelú pľúcnu ventiláciu je transportované do N. na pediatrické áro. Deti s poruchou vedomia sú umiestňované na pediatrickú JIS v Prešove z dôvodu, že hrozí zlyhanie vitálnych funkcií, v tomto prípade to vedomie, keď je pacient v kóme má problém s dýchacími cestami a s dýchaním. Na D. L. preto, že dieťa nie je zmenšený dospelý nielen čo sa týka veľkosti a váhy, ale hlavne preto ako fungujú systémy, nie je rovnaké ako u dospelých, preto majú deti aj svojich lekárov pediatrov. Pediatrický pacient si vyžaduje materiálne aj personálne iné zdroje, ktoré sú pre deti určené. Prešovská nemocnica má chirurgickú JIS, ale je to oddelenie, kde ležia výlučne dospelí pacienti, ktorí si vyžadujú chirurgickú zdravotnú starostlivosť. Deti, čo sa týka poruchy vedomia, musia ležať na pediatrickej JIS. Teda dieťa išlo tam kde malo, na pediatrickú JIS a potom, čo je zabezpečené dá sa s ním vykonať vyšetrenie napr. ultrazvuk aj pri lôžku. Ako lekár prioritne musí riešiť bezvedomie pred bolesťami brucha.

Z výsluchu svedka A. P. P. na čl. 849 (V roku 2014 bol a je sekundárny lekár vo Fakultnej nemocnici v Prešove na oddelení „ARO“, resp. oddelenie anestéziológie a intenzívnej medicíny), svedka A. Q. H. na čl. 853 (dňa 15.3.2014 vykonávala ústavnú pohotovostnú službu na detskom oddelení vo funkcii detského lekára), svedka A. A. R. na čl. 858 (s pacientom sa priamo stretol ako ošetrujúci lekár na detskej JIS, špecializáciou gastroenterológ), svedka A. S. A. na čl. 860 (priamo dňa 15.3.2014 nebol,

takže o prípade vie iba z počutia a čítania prepúšťacích správ), svedka A. V. V. na čl. 882 (je zamestnaný ako sekundárny lekár na oddelení cievnej chirurgiu vo FNsP v Prešove), svedka A. A. R. na čl. 907 (v r. 2014 bol zamestnaný na chirurgickom oddelení v Prešove), svedka A. A. N. na čl. 908 (pracoval ako sekundárny lekár na detskom oddelení a s daným pacientom sa stretol v službe) zhodne vyplynulo, že postup obžalovaného vo vzťahu k poškodenému maloletému M. bol lege artis a zároveň v súlade s vnútorným poriadkom zachovávaným vo fakultnej nemocnici.

Z výsluchu svedka A. L. T. na čl. 862 (operoval poškodeného maloletého M.) vyplynulo, že: Vedeli, že ide o náhlu príhodu brušnú, ale môže mať veľa príčin. Vopred nevedeli čo presne tomu dieťaťu je. V urgentnej medicíne v chirurgii aj keď máte nejaké výsledky vyšetrení, definitívna diagnóza sa stanoví až počas operácie. Takúto diagnózu a takýto stav videl raz za celých 25 rokov svojej praxe, ani sa nepamätá, žeby niekto z jeho kolegov o niečom podobnom hovoril. Zauzlenie čriev, resp. volus je nie celkom raritná záležitosť, ale v takom rozsahu, ako to bolo v tomto prípade to bola rarita, na to musíte mať anatomické predpoklady (pacient). Triedenie pacientov neprebíha, lebo nemajú centrálny urgentný príjem, lebo nemocnica má pavilóny. To, či má prednosť pri poruche vedomia pacienta s bolesťami brucha jeho hospitalizácia na JIS alebo röntgen brucha závisí od stupňa poruchy vedomia. Na chir. JIS sa prijímajú aj maloletí pacienti, závisí to od veku aj váhy, prijímajú sa aj pred operáciou aj po operácii. Jeho pracovný vzťah s obžalovaným bol vzťah nariadeného a podriadeného. Aj keď ako starší lekár bol akoby šéfom toho čo sa deje na chir. oddelení, lekár v chir. ambulancii postupuje autonómne a ako atestovaný lekár A. C. mohol, ale nemal povinnosť sa s ním radiť.

Z výsluchu svedka A. L. F. na čl. 877 (pracuje v detskej nemocnici v Košiciach, je pediater a vedie výživovú ambulanciu) vyplynulo, že: poškodený maloletý L. M. chodí k nej niekoľko rokov. Vie, že je po operácii čreva. Chodí kvôli sledovaniu rastu a sledovaniu hmotnosti. To je všetko. Minulý rok boli naposledy u nej na kontrolu. Z jej pohľadu ako odborníka hmotnostne nezaostáva, výškovo trochu áno. Majú pacientov po operácii čreva, u maloletého L. M., nie je to neštandardný vývoj. Čo sa týka vývoja do budúca je tu veľká šanca, že nebude mať problémy v dospelosti.

Z výsluchu svedka A. U. A. na čl. 879 (pred rokmi bola ako lekár v gastroenterologickej nutričnej ambulancii v detskej fakultnej nemocnici v Košiciach do roku 2018) vyplynulo, že: Tam prišla do kontaktu s týmto pacientom. Nepamätá si presne v akom veku, asi 5-6 rokov. Bol preložený z nemocnice v Prešove, kde podstúpil život zachraňujúcu operáciu ako resekciu čreva, odstránenie časti odumretého čreva. Pamätá si ho keď bol prijatý na oddelenie ako pacient, kde ju zavolali ako konziliár. Aktuálne hodnotí, že v tom čase dieťa nejavilo odchýlky od normy. Bol to život zachraňujúci zákrok.

Z výsluchu svedka A. A. S. na čl. 881 (je obvodný pediater) vyplynulo, že: od 1.1.2013 bola preložená karta od A. M. do ich obvodu. Podľa zdravotnej dokumentácie tam bol primeraný vývoj, sporadické ochorenia, ale v tom decembri keď pani M. sa rozhodla zmeniť lekára, bolo to potom, čo bol L. hospitalizovaný s infektom horných dýchacích ciest. Karta bola preložená, bola len so správou z nemocnice a potrebovala výmenný lístok na kontrolné vyšetrenia, ktoré jej odporučili z hospitalizácie. Osobne sa s ním nestretla, až v marci, keď sa dostal do nemocnice. Hospitalizovaný bol v sobotu 15.3 - 14.3 nevie presne. Po hospitalizácii prišla mamka a priniesla správu. Myslí, že rekonvalescencia po operácii bola dobrá. Prospieval, nemal nijaké ťažkosti. Podľa grafu rovnomerne zaznamenávajú rastovú krivku, tak vlastne je v tej línii, ktorá sa dá vypočítať podľa výšky rodičov rovnomerne. Naposledy bol u nej asi 2 týždne dozadu na preventívnu prehliadku. Tráviace ťažkosti neudávali, žeby mal nejakú poruchu trávenia, bolesti bruška.

Z výsluchu vyplynulo, že:.

Svedok A. D. J. odmietol vypovedať.

Z výsluchu svedka A. R. na čl. 905 vyplynulo, že: Bola v r. 2014 zamestnaná na príjmovej chirurgickej ambulancii tu v Prešove vo FNsP L. W. O., slúžila s p. A. C. a počas tej služby prišla mamička s dieťaťom, keď otvorila dvere, lebo rázne zaklopala. Keď otvorila dvere, stála tam mamička s dieťaťom na rukách. Opýtala sa jej, čo sa stalo, že má dieťa v takom stave. Dieťa bolo v bezvedomí, na rukách, nereagovalo na nič. Ukázala jej lístok z pohotovostnej služby zo Sabinova, kde ju lekár z pohotovostnej poslal k ním na chirurgickú ambulanciu na vyšetrenie. Matka vošla dnu. Nepamätá si, či mali niekoho na lehátku. Keby mali, tak ho poprosí, aby tento akútnejší prípad pustil. Dali to dieťa na lehátku. Pán doktor sa

pýtal matky na anamnézu, odkedy je také dieťa, odkedy je dieťa také choré. Pán doktor začal potom vyšetřovať dieťa, dieťa úplne na nič nereagovalo, úplne ako v bezvedomí. Pán doktor sa pýtal, odkedy je dieťa v takom stave. Matka hovorila, že asi deň doma malo bolesti bruška, išla s ním na pohotovosť do Sabinova, tam mu pichli injekciu a poslali ho podľa jej vyjadrenia domov, no nevie. Ale ona videla, že to nie je dobré, tak išla s ním sama autom z pohotovostnej k nám na chirurgiu. Potom pán doktor vyšetřoval chlapčeka, chlapček nereagoval na žiadne podnety. Vyšetřoval mu brucho, poštipkával ho za líce, za rúčku, ale dieťa nereagovalo na nič. Dokonca malo takú mramorovitú kožu, by to nazvala. Proste nereagoval na žiadne podnety, ani na meno, kde ho bolí, chlapec proste nič nereagoval, neodpovedal. Pán doktor povedal mamke, že dieťa nie je vyšetřiteľné, lebo nereaguje na žiadne podnety a že bude nutné, aby ostalo v detskej nemocnici na pozorovanie. Mamička s tým súhlasila, iste, že nepôjde s ním domov. Keď je dieťa v takom stave, tak sa prijme na detskú JIS a potom sa chirurg príde pozrieť, keď budú tie funkcie, nebude spať, nebude v bezvedomí a bude vyšetřiteľné. Matke vravela, že k takým prípadom voláme ošetrovateľa a voláme sanitku, je to spojka medzi oddeleniami a že ju odvezie a pôjde s ním do detskej nemocnice. Vie, že vtedy pršalo, mamička povedala, že ona čakať nebude, že berie dieťa a ide s ním do detskej nemocnice. Matka bola vystrašená, každý by sa bál o dieťa. Pán doktor ju poučil, že vidí sama, že dieťa nereaguje na nič, že je nevyšetřiteľné. Aj keď pozeral a stláčal brucho, dieťa nič nereagovalo. Ona povedala, že v tom Sabinove dieťaťu niečo pichli, injekciu, odvtedy je malátne, spí, nereaguje. A. potom odišla. Nechcela žiadnu pomoc, že ide sama. Čo sa týka injekcie, ktorú dieťaťu pichli v Sabinove, na lístku bolo napísané, že to bol Apaurin alebo Diazepam. D. A. C. vyšetřoval brucho, vyšetřoval ho cez konečník per rektum, brucho mu pozeral, dvíhal mu rúčky, nôžky, dieťa proste nič nereagovalo. Pán doktor dieťaťu otváral oči, pozeral mu zrenice. Maloletý pacient na otváranie očí nič nereagoval. Bol úplne ako v bezvedomí. Ona nie je lekár, je vlastne laik, ale nemyslí si, že bolo možné vykonať RTG v stojí. Čo sa týka materiálového vybavenia v ambulancii v r. 2014, nebolo tam vlastne nič. Aby nezabudla, pán doktor ho počúval aj fonendoskopom. Takéto deti v takom stave sa nikdy k ním neprijímali, posielali sa do detskej nemocnice na JIS alebo na oddelenie ohľadom vitálnych funkcií.

Podstatou dokazovania je jeho zákonnosť. Zákonnosťou dôkazu sa rozumie zistenie, že bol získaný z prameňa, ktorý ustanovuje, alebo pripúšťa zákon, že bol zabezpečený a vykonaný oprávnenou osobou a že sa tak stalo v zodpovedajúcom štádiu trestného konania, a to takým postupom, ktorý je v súlade s predpismi. Trestný poriadok nemá žiadne ustanovenie, ktoré by sa zaoberalo absolútnou, či relatívnou neúčinnosťou dôkazov (okrem § 119 ods. 4 Trestného poriadku), preto je nutné hľadať určité vodítka pre správne posúdenie zákonnosti, či procesnej použiteľnosti dôkazov v trestnom konaní v súdnej praxi.

Za zákonný spôsob získania dôkazu treba považovať jednak splnenie formálnych, t. j. procesných podmienok vyžadovaných TP na vykonanie konkrétneho dôkazu a jednak splnenie obsahových (materiálnych) podmienok, t. j. aby úkon – použitý dôkazný prostriedok na vykonanie dôkazu – bol zameraný na zistenie tých skutočností, na ktoré zameraný a použitý môže byť. (R 38/2003–I).

Dokazovanie musí byť dôsledne vykonávané v súlade so základnými zásadami trestného konania –§ 2 TP. Súd má yato, že nižšie uvedené znalecké posudky nemohli byť vykonané minimálne v súlade s právom na obhajobu (§ 2 (9) TP Každý, proti komu sa vedie trestné konanie, má právo na obhajobu. Podozrivý má právo na obhajobu v rozsahu, ktorý ustanovuje zákon, medzinárodná zmluva alebo právne záväzný akt Európskej únie), nakoľko boli vykonané v iných trestných veciach.

Z uznesenia Krajského súdu č.k. 4To/36/2022 – 1247 zo dňa 22.11.2022, ktorým bol zrušený pôvodný rozsudok prvostupňového súdu v tejto veci vyplýva, že z obsahu spisu vyplýva, že uznesením vyšetřovateľa PZ zo dňa 30.01.2015, ČVS: ORP-82/1-VYS-PO-2015 bolo začaté trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona, § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- dňa 15.03.2014 asi o 13.00 hod. prišla J. M. z V., okr. P. so svojím mal. synom L. M., nar. XX.XX.XXXX na pohotovosť Polikliniky Sabinov, SNP 1 s bolesťami brucha, kde službukonajúci lekár po vyšetrení mu podal injekčne Apaurin a dieťa pustil domov, avšak jeho stav sa zhoršil, preto odišli na doporučenie tohto lekára na pohotovosť na Detskú kliniku FNŠP v Prešove, kde po viacerých vyšetreniach mu bolo diagnostikované zaškrtenie tenkého čreva s odumretím, čo si vyžiadalo večer, toho istého dňa okamžitú náročnú operáciu na C. N. H. G. D. s odstránením pomerne veľkého úseku tenkého čreva a po zlepšení stavu bol prevezený do V. H. E. G. N., pričom pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti malo dôjsť k porušeniu povinností lekárov.

Z obsahu predmetného uznesenia vyplýva, že skutková veta uznesenia o začatí trestného stíhania popisuje konanie službukonajúceho lekára polikliniky Sabinov SNP č. 1, odkiaľ mal maloletý L. M. so svojou matkou odísť na detskú kliniku FNsP v Prešove a následne je popísaná diagnóza maloletého a lekársky zákrok na chirurgickej klinike H. G. D., pričom uvedené uznesenie, resp. jeho skutková veta neobsahuje konanie obžalovaného A. C..

Následne bolo v tejto trestnej veci vypočuté väčšie množstvo svedkov a uznesením zo dňa 11.05.2015, ČVS: ORP-82/1-VYS-PO-2015 bol vo veci pribratý znalec D. A. A. G. D. na vypracovanie znaleckého posudku na maloletého L. M., ktorý následne predmetný znalecký posudok pod č. 5/2015 podal.

Uznesením zo dňa 30.06.2016, ČVS: ORP 82/1-VYS-PO-2015 došlo podľa § 215 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku k zastaveniu trestného stíhania vo veci prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona, § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, lebo skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Na základe sťažnosti poškodených podanej prostredníctvom splnomocnenca Okresná prokuratúra Prešov uznesením zo dňa 10.10.2016, sp. zn. 1 Pv 96/15/7707-51 podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku sťažnosť poškodenej J. M. v zastúpení splnomocnencom JUDr. Ladislavom Zátorským podanú proti uzneseniu vyšetrovateľa OR PZ, OKP Prešov, ČVS: ORP-82/1-VYS-PO-2015, zo dňa 30.06.2016 o zastavení trestného stíhania zamietla ako nedôvodnú.

Následne, na základe záväzného pokynu Okresnej prokuratúry Prešov zo dňa 25.09.2017, vyšetrovateľ PZ začal trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zákona, s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona a § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zákona pod tou istou spisovou značkou, na základe toho istého skutkového stavu popisujúceho konanie službukonajúceho lekára detskej pohotovosti polikliniky P. P. K. X, hospitalizáciu na detskej klinike H. G. D., diagnózu a náročnú operáciu na chirurgickej klinike H. G. D..

V kontexte uvedeného bolo potrebné, aby sa prvostupňový súd zaoberal procesnosťou znaleckého posudku znalca D. A. G., D., Súd má zato, že tento bol podaný v inej trestnej veci, nakoľko v prejednávanej veci došlo k právoplatnému zastaveniu trestného stíhania a toto bolo následne „nanovo“ začaté. Preto súd nevezal závery znalca do úvahy.

V ďalšom konaní bol následne pribratý znalec A. L. M., pričom je zapísaný ako znalec v odvetví pediatria (detské lekárstvo) a teda nie je oprávnený vyjadrovať sa k postupom chirurga A. C., teda lekára z iného odvetvia. Zároveň z obsahu znaleckého posudku vyplýva, že ako súdny znalec z odvetvia pediatrie sa k zadaným otázkam vyjadril po preštudovaní kompletnej dokumentácie a lekárskeho nálezov, z čoho nie je zrejmé, z akých konkrétnych podkladov mal vychádzať pri vypracovaní znaleckého posudku.

V predmetnej trestnej veci bol zo strany obhajoby predložený znalecký posudok znaleckej organizácie R. W. K. XX/XXXX, pričom z obsahu tohto znaleckého posudku vyplýva, aké podklady mala znalecká organizácia predložené k vypracovaniu znaleckého posudku a to vrátane znaleckého posudku D. A. G., D. a zdravotnej dokumentácie predloženej zadávateľom. Z výsluchu znalca A. T. D. na hlavnom pojednávaní vyplýva, že pri vypracovaní znaleckého posudku mali k dispozícii zdravotnú dokumentáciu a podklady, ktoré im doručil obžalovaný. Z obsahu tohto znaleckého posudku, ani z výpovede znalca A. T. však nevyplýva, aby znaleckej organizácii bol zaslaný vyšetrovací spis, resp. aby mala možnosť do neho nahliadnuť. Preto nemožno použiť závery žiadneho z uvedených znaleckých posudkov.

Z výsluchu znaleckej organizácie A. P., znalecká organizácia v odbore Zdravotníctvo a farmácia a prostredníctvom A. T. R. vyplýva, že ZP bol vypracovaný na základe kompletnej zdravotnej dokumentácie poškodeného, ktorá je súčasťou súdneho spisu. Konštatuje, že zdravotná starostlivosť bola mal. L. M. na všetkých pracoviskách FNsP J. A. Reimana Prešov poskytnutá správne, v dostatočnom rozsahu, podľa štandardných medicínskych algoritmov dnešnej úrovne poznania, a teda v súlade so zásadami lege artis. K porušeniu štandardných diagnostických a terapeutických postupov na žiadnej úrovni liečebno-preventívnej starostlivosti v posudzovanom prípade nedošlo. Vzhľadom na kritický stav a akútne ohrozenie života poškodeného bola v prvom rade nutná stabilizácia základných životných funkcií na detskej jednotke intenzívnej starostlivosti, až následne boli možné ďalšie

diagnostické úkony. Každý iný postup by v posudzovanom prípade znamenal nie ohrozenie zdravia, ale vyslovene ohrozenie života.

Zo správy Fakultnej nemocnice s poliklinikou J. A. Reimana Prešov z 8.7.2014 vypracovanej primárom Chirurgického oddelenia MUDr. Miroslavom Mýtnikom, PhD. vyplýva nasledovné: Pacient L. M. bol dňa 15.3.2014 o 13,00 hod. vyšetrený na pohotovostnej ambulancii v Sabinove. Službukonajúci lekár A. B. C. pacienta vyšetřil a klinický stav patrične zdokumentoval. Lekár zvažil možné riziko „prekrytia“ klinického nálezu, správne zhodnotil stav, dôsledne popísal a zdokumentoval okolnosti svojho chirurgického nálezu, správne zhodnotil stav, dôsledne popísal a zdokumentoval okolnosti svojho chirurgického vyšetřenia a odporučil hospitalizáciu pacienta na pediatickom oddelení za účelom observácie a diferencovania obtiaží.

Zo znaleckého posudku č. 4/2016 znalca z odboru Zdravotníctvo a farmácia, chirurgia A. G. A. vyplýva bodové ohodnotenie bolestného u poškodeného L. M. v počte bodov 155. Bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia znalec stanovil na 1545 bodov. Finančné vyčíslenie počtu bodov je 28.016 €.

Zo správy Fakultnej nemocnice s poliklinikou J. A. Reimana Prešov z 26.7.2019 vyplýva: A. C. bol zamestnaný vo H. L. W. O. D. od 1.4.2008 do 28.2.2019 ako lekár na Oddelení chirurgie FNŠP J. A. Remana Prešov. Menovaný po získaní špecializačnej atestácie v odbore chirurgie pracoval na oddelení chirurgie, na JIS v odbore chirurgie i na príjmovej ambulancii, podľa rozpisu. Bol zaradený do špecializačnej prípravy v odbore onkológia v chirurgii. Po odchode A. L. D. z Oddelenia chirurgie pracoval MUDr. Ľubomír Chomo v onkochirurgickej ambulancii a v operatívne sa venoval mamárnej chirurgii. Podľa rozpisu vykonával aj ústavné pohotovostné služby na Oddelení chirurgie, do získania špecializácie v odbore chirurgie pod odborným dohľadom špecializovaného lekára. Po získaní špecializácie v odbore chirurgie pracoval v ústavných pohotovostných službách samostatne na chirurgickej ambulancii, vykonával aj služby operačnej pohotovosti, kde mal zodpovednosť za priebeh celej služby. Vykonával urgentné operácie, ak boli ním indikované. A. B. C. – menovaný bol nekonfliktný, nemal vzťahové problémy s kolegami a ostatnými zamestnancami Oddelenia chirurgie. Na pracovisku pracovnú disciplínu neporušil, neprítomnosť v práci zo zdravotných dôvodov vždy zdokladoval potvrdením o dočasnej pracovnej neschopnosti.

Z odpovede FNŠP J. A. O. Prešov z 15.10.2020 a doručenej prokurátorovi 22.10.2020 vyplýva: V období od 01.01.2014 do 31.12.2015 bolo celkovo operovaných detí do 6 rokov 135. Z toho na oddelení chirurgie bez prekladu, cestou príjmovej chirurgickej ambulancie prijatých 113 detí, ostatní pacienti boli prijatí formou prekladu, z rôznych oddelení (infektológia, urológia a pediatria). 62 operovaných detí malo zápalovú NPB (akútna appendicitída), 1 gangrénu čreva pri skaridóze a ischémii, 17 detí malo drénovanú zápalovú kolekciu (abscess), 1 dieťa malo gynekologickú NPB v zmysle torquácie ľavého ovária s nutnosťou OE – operácie, 7 x ileus/črevná nepriechodnosť, 47 detí bolo operovaných elektívne (nezhubné nádory, hernie, nadbytočné prsty, výrastky na koži). Z počtu 135 pacientov bolo následne pooperačne na oddelenie pediatrie preložených 17 pacientov (vzhľadom na nízky vek pacientov), na pediatickú JIS bolo pooperačne preložených 12 detí. Z chirurgickej ambulancie na pediatickú ambulanciu a následnou hospitalizáciou na pediatickej JIS boli odoslané 3 deti, z čoho 2 deti boli na pediatickej JIS s inkarcerovanou herniou bez ohrozenia života, ale vzhľadom na nízky vek, 1 dieťa bolo odoslané z chirurgickej ambulancie pre život ohrozujúci stav pre sepsu. 4 deti boli primárne hospitalizované na pediatickej JIS a až cestou chirurgického konzília pri lôžku sa zistilo, že sa jedná o NPB. Následne preložené a operované. 1 x volvulus čreva s gagrenou a sepsou pri masívnej askaridóze, 2 x sepsa pri perforovanej akútnej appendicitíde s abscesmi, 1 x volvulus pre vnútornú herniáciu a nekrózu čreva so sepsou.

Zo správy Mesta Prešov z 25.7.2019 vyplýva, že: Podľa informácií získaných z databázy obyvateľov mesta Prešov a RegOb je A. B. C. ženatý. S manželkou V. C., O. N., nar. X.X.XXXX má deti, a to: R. C., nar. XX.X.XXXX a A. C., nar. XX.X.XXXX. Podľa informácií získaných z databázy priestupky/správne delikty a databázy priestupkov Mestskej polície G. D. nebol A. B. C., nar. X.XX.XXXX priestupkovo riešený. Iné informácie o menovanom nezistili.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR z 27.12.2019 nevyplývajú žiadne záznamy na meno obžalovaného.

Z odpisu RT zo dňa 27.12.2019 na meno obžalovaného nevyplýva žiaden záznam.

Podľa § 157 ods. 1, 2 Tr. zákona, kto inému z nedbanlivosti spôsobí ťažkú ujmu na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky. Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchateľ potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a) závažnejším spôsobom konania, alebo b) na chránenej osobe.

Podľa § 138 Tr. zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu h) porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchateľovho zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo uloženej mu podľa zákona.

Podľa § 139 Tr. Zákona (1) Chránenou osobou sa rozumie a) dieťa.

Podľa § 4 zákon č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov (3) poskytovateľ je povinný poskytovať zdravotnú starostlivosť správne. Zdravotná starostlivosť je poskytnutá správne, ak sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy a v súlade so štandardnými postupmi na výkon prevencie, štandardnými diagnostickými postupmi a štandardnými terapeutickými postupmi pri zohľadnení individuálneho stavu pacienta.

Obžalovaný je plne trestnoprávne zodpovedná osoba.

Objektom trestného činu ublíženia na zdraví je zdravie poškodeného L. M..

Z hľadiska objektívnej stránky môže byť trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 157 i 158 TZ spáchaný tak aktívnym konaním, ako aj opomenutím konania, na ktoré je páchateľ podľa okolností a svojich pomerov povinný. Pri ublížení na zdraví nie je rozhodujúci spôsob konania.

Medzi konaním páchateľa a následkom na ľudskom tele musí byť preukázaná príčinná súvislosť, teda že k ťažkej ujme na zdraví, prípadne k ublíženiu na zdraví poškodeného došlo práve konaním páchateľa.

Každé konanie, bez ktorého by následok nebol nastal, nie je však rovnako dôležitou príčinou následku (zásada gradácie príčinnej súvislosti). Dôležité tiež je, aby konanie páchateľa bolo z hľadiska spôsobenia následku príčinou dostatočne významnou. Ak pri vzniku následku uvedeného v § 157 (ťažká ujma na zdraví) alebo § 158 TZ (ublíženie na zdraví v zmysle § 123 ods. 2 TZ) spolupôsobilo viacej príčin (konanie viacerých páchateľov a poškodeného), je potrebné hodnotiť každú príčinu čo do jej významu pre vznik následku zvlášť a určiť jej dôležitosť pre následok, ktorý z konania obvineného nastal, a na základe toho vyvodiť trestnú zodpovednosť.

Súd sa teda zamerá osobitne na skúmanie, či došlo k naplneniu objektívnej stránky trestného činu ublíženia na zdraví konaním obžalovaného z pohľadu príčinnej súvislosti s vinníkom ťažkej ujmy na zdraví poškodeného.

Prejednávaná trestná vec je z hľadiska dokazovania a rozhodovania obtiažna ani nie tak po skutkovej stránke, ako po stránke odbornej klasifikácie (medicínskej) zisteného skutkového stavu (konanie, resp. opomenutie obžalovaného vo vzťahu k príčine poškodenia zdravia pacienta). Až po takejto odbornej klasifikácii mohol potom súd pristúpiť k uplatneniu príslušných noriem trestného práva upravujúce základy trestnej zodpovednosti (znaky skutkovej podstaty trestného činu). Niet pritom pochybnosti, že odborná klasifikácia - medicínskej stránky veci rozhodujúcou mierou vplývala na rozhodnutie predmetného trestno-právneho vzťahu z pohľadu trestného práva hmotného. Pri vyhodnocovaní dôkazov bol súd povinný v ďaleko väčšej miere než obvykle vychádzať z názoru „odborníkov“ na tak špecifickú oblasť, akou je medicínska veda. To samozrejme ale neznamená, že by súd rezignoval na svoju povinnosť hodnotiť aj znalecké posudky, ako každé iné dôkazy v súlade so základnou zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. voľného hodnotenia dôkazov. Súdom musí hodnotiť dôkazy nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Obžaloba videla nesprávnosť postupu obžalovaného- lekára na chirurgickej ambulancii a teda porušenie dôležitej povinnosti vyplývajúcej z jeho zamestnania uloženej mu zákonom v tom, že mal opomenúť vyšetriť a stabilizovať zdravotný stav maloletého pacienta L. M. a jeho ťažkosti s bruchom, realizovať vyšetrenia, pacient hospitalizovaný na chirurgickom oddelení, a prijať iné opatrenia chirurga ako aj v tom, že nemal odkázať maloletého pacienta na vyšetrenie do detskej kliniky FNŠP v Prešove kde jeho stav nijako nesledoval. Uvedený záver obžaloby však nekorešponduje so zistením znaleckej organizácie A., P., ako ani s výpoveďami väčšina svedkov vypočutých v tomto konaní, ktorí konštatovali, že zo strany obžalovaného nedošlo ku konaniu contra lege artis. Na druhej strane na základe vykonaného dokazovania sa súd stotožnil s právnou argumentáciou obhajoby.

Samotný obžalovaný vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 19.11.2020 vyhlásil, že je nevinný ohľadne skutku, ktorý je mu kladený za vinu. Obžalovaný poukázal na postup A. J., ktorý dieťaťu predtým podal na lssp apaurin , ktorý zastiera prejavy náhlej príhody brušnej. Obžalovaný tiež poukázal na to, že v čase jeho vyšetrenia nejavilo žiadne prejavy náhlej príhody brušnej a v medicíne platí, že záchrana života je prvoradá pred diferenciálne diagnostickým procesom a preto nedal na ambulancii vykonať röntgen a ultrazvuk, keďže tento proces v nemocnici prebieha tak, že pacient dostane žiadanku a odchádza absolvovať tieto vyšetrenia. Röntgenologické pracovisko sa nachádza na 2. poschodí v monobloku, pričom ambulancia je v suteréne tejto budovy. Poukázal na to, že odoslať pacienta, ktorý nie je diagnostikovaný, prečo je v ohrození života by bol non lege artis postup. Poukázal na pavilónový systém nemocnice a tiež na to, že röntgen štandardne trvá 10 minút a ultrazvuk 30-45 minút. Obžalovaný poukázal na to, že nie je v jeho kompetencii aby telefonoval A. H. a riadil ďalším manažment pacienta.

Z vypočutých svedkov ani výpoveď svedka A. L. T., v čase skutku starším sekundárnym lekárom na chirurgickom oddelení, na hlavnom pojednávaní dňa 26.11.2020, nevznieva jednoznačne v neprospech obžalovaného. Nemal by byť rozdiel v kvalite sledovanie pacienta na pediatrii a chirurgii, ale predsa len na chirurgii majú viac skúseností s náhlou príhodou brušnou. Svedok tiež potvrdil, že pokiaľ ide o ozaj intenzívnu starostlivosť, pediatri vedia poskytnúť lepšiu starostlivosť.

Čiastočne v neprospech obžalovaného vyznievajú tvrdenia svedka A. L. T. v tom smere, že na chirurgickú JIS sa prijímajú aj maloletí pacienti v závislosti od veku aj váhy, prijímajú sa aj pred operáciou aj po operácii. Poškodený mohol byť prijatý aj na chirurgickú JIS bez prijatia na detskej JIS. Väčšina detí z chirurgickej ambulancii je prijatých na chirurgickú JIS alebo oddelenie. Ak je dieťa spavé, ide o kvantitatívnu poruchu vedomia, to vedia riešiť aj na chirurgickej JIS. V tomto smere je však potrebné konštatovať, že aj keď svedok A. T. pripustil možnosť hospitalizácie pacienta – poškodeného na chirurgickej JIS, nevylúčil, ba práve naopak, ako bolo vyššie uvedené, potvrdil, že rovnako mohlo byť hospitalizované aj na detskej JIS, tak ako o tom rozhodol obžalovaný. Rovnako aj keď tento svedok vo svojej výpovedi povedal, že zobrazovacie vyšetrenia alebo odbery v prípade poruchy vedomia mohli byť urobené, zároveň trval na tom, že dieťa v bezvedomí treba stabilizovať, čo sa týka jeho stavu.

Obdobne je potrebné hodnotiť aj správu Fakultnej nemocnice s poliklinikou L. W. O. v Prešove z zo dňa 15.10.2020. Táto správa nemocnice dokazuje, že presné pravidlá hospitalizácie detí na chirurgickej JIS neboli a v minulosti vzhľadom na počet detí hospitalizovaných buď na detskej JIS alebo na dospeláckej JIS boli oddelenia rovnocenné. Výhľadom však na odborné vyjadrenia vyššie uvedených svedkov je potrebné ustáliť, že pre hospitalizáciu detského pacienta bola jednoznačne vhodnejšie detská JISa odoslaním maloletého pacienta, poškodeného v tomto konaní obžalovaný neporušil žiadnu svoju povinnosť, ktorá by mu vyplývala či už z postupu lege artis alebo z akýchkoľvek vnútorných predpisov nemocnice.

Oslobodzujúci rozsudok nie je rozhodnutím o nevine obžalovaného. Pre odsúdenie musí byť jednoznačne preukázané, že sa skutok stal, že je trestným činom a že ho spáchal práve obžalovaný, ktorý je zaň trestne zodpovedný. Naproti tomu pre oslobodenie obžalovaného nie je potrebné mať preukázané, že nespáchal žalovaný skutok, ale stačí, ak nie je preukázané, že taký čin spáchal práve on. Podľa súdu orgány činné v trestnom konaní (polícia, prokuratúra) nepredložili dostatok takých dôkazov, ktoré by súdu umožňovali jednoznačne konštatovať, že skutok uvedený v obžalobe spáchal práve obžalovaný, ale ani to, že sa skutok stal tak, ako je popísaný v obžalobe.

Zásada náležitého zistenia skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, nie

iba o pravdepodobnosť. Za zistenie skutočného stavu veci preto nemožno považovať iba zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej skutočnosti, hoci výsledky dokazovania pripúšťajú možnosť urobiť záver, že existuje, avšak na druhej strane nevyklúčujú možnosť iného alebo opačného záveru. Prokurátor ako žalobca jednoznačne neunesol dôkazné bremeno a vôbec nereagoval na vzniknutú dôkaznú situáciu, a to nielen v prípravnom konaní, ale ani v konaní pred súdom. V súvislosti s uvedeným je potom potrebné poukázať na to, že existencia rozporov medzi jednotlivými dôkazmi či skupinami dôkazov nie je neobvyklá, avšak pokiaľ nie je možné jednoznačne určiť, ktorá z variant skutkového stavu odpovedá skutočnosti, je potrebné pri zachovaní zásady „in dubio pro reo“ zvoliť variantu pre obžalovaného najpriaznivejšiu.

Súd je preto toho názoru, že je na mieste aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech). Táto prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúcemu spravodlivému rozhodnutiu.

Súd ani po vykonaní všetkých do úvahy prichádzajúcich možných dôkazov a na základe výsledkov vykonaného dokazovania nemôže spoľahlivo, teda bez rozumných a dôvodných pochybností uzavrieť, že skutok, tak ako je uvedený v obžalobe, sa stal, resp. že došlo k naplneniu objektívnej stránky trestného činu.

Zo svedeckých výpovedí lekárov, ktorí sa priamo venovali poskytovaniu zdravotnej starostlivosti maloletému a vypracovaného znaleckého posudku znaleckej organizácie A., P., bolo možné ustáliť záver, že zdravotná starostlivosť bola poškodenému poskytnutá správne lege artis, a že obžalovaný žiadnym spôsobom nepochybil pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti. Nebola teda preukázaná príčinná súvislosť medzi konaním, respektíve opomenutím obžalovaného a ťažkou ujmom na zdraví maloletého poškodeného.

S poukázaním na takúto dôkaznú situáciu a jej hodnotenie súd má za to, že výsledky dokazovania jednoznačne nepreukázali to, že sa stal skutok takým spôsobom, ako je popísaný v podanej obžalobe a ako sa kladie obžalovanému za vinu. Z uvedených dôvodov súd rozhodol o oslobodení obžalovaného A. B. C..

Vzhľadom na vyššie uvedené bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Prešove do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.